

Čís. 15963.

Bylo-li odvolání jednou již vzato zpět a prohlášení to vzato soudem na vědomí, nelze již zpětvzetí později odvolati.

(Rozh. ze dne 23. března 1937, R II 121/37.)

O d v o l a c í s o u d odmítl žalobkynino odvolání, podané proti rozsudku soudu první stolice. D ů v o d y: Podáním ze dne 16. října 1936 prohlásila žalobkyně, že bere zpět odvolání, které podala proti rozsudku okresního soudu ve V. ze dne 6. října 1936, č. j. C 551/35-21. Zpětvzetí odvolání má podle § 484 c. ř. s. v zápětí ztrátu opravného prostředku. Na tom nemůže nic změnit žalobkynino podání ze dne 17. října 1936, jímž oznámila soudu, že své prohlášení o zpětvzetí odvolání odvolává a udržuje odvolání v platnosti. Neměl proto soud první stolice žalobkynino prohlášení v podání ze dne 17. října 1936 vzít na vědomost, ani podle vysvětlivek min. sprav. k § 484 c. ř. s. odvolání předkládati odvolacímu soudu. Když však odvolání přesto předložil, musel je odvolací soud odmítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y :

Prohlášení strany o zpětvzetí odvolání, které bylo soudem vzato na vědomí dne 16. října 1936, jest procesním úkonem, s nímž jsou spojeny určité účinky, najmě ztráta opravného prostředku (§ 484, odst. 2, c. ř. s.). Nemá tudíž významu, že žalobkyně podáním ze dne 17. října 1936 zase odvolala své prohlášení o zpětvzetí odvolání, neboť vzdání se opravného prostředku nelze později odvolati. Prohlásila-li žalobkyně v tomto podání, jež došlo soudu první stolice ještě ve čtrnáctidenní lhůtě odvolací, že trvá na odvolání, bylo její nepřipustné odvolání (§ 472, odst. 1, c. ř. s.) právem odmítnuto odvolacím soudem (§§ 471 č. 2, 473, 474, odst. 2, c. ř. s.).

Čís. 15964.

Přípustnost exekuce zabavením pohledávky příslušící povinnému proti Národní bance československé (devisové oddělení) z důvodu, že poddlužník složil v cizině pro povinného peníze, které mají být povinnému vyplaceny Národní bankou československou, bez zřetele na to, zda je pohledávka likvidní. Otázku přípustnosti exekuce jest posouditi podle § 66 zák. č. 347/20 Sb. z. a n.; ustanovení čl. XVIII. zák. č. 102/25 Sb. z. a n. ani dvor. dekretu č. 291/1838 Sb. z. s. nelze užiti.

Devisové předpisy nevylučují zásadně zabavení pohledávky, mají však význam, až bude na základě exekuce požadováno zaplacení.

(Rozh. ze dne 24. března 1937, R I 81/37.)